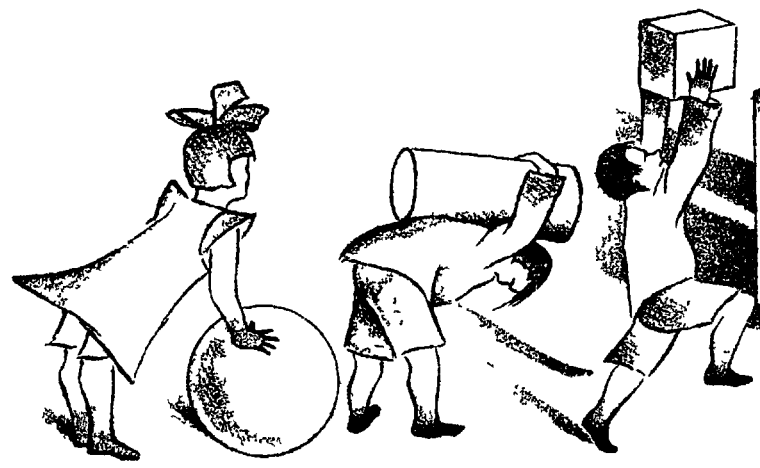
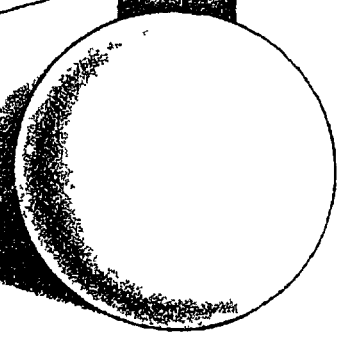
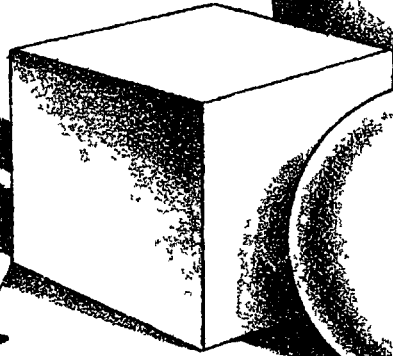
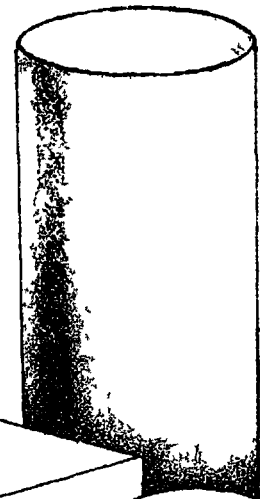
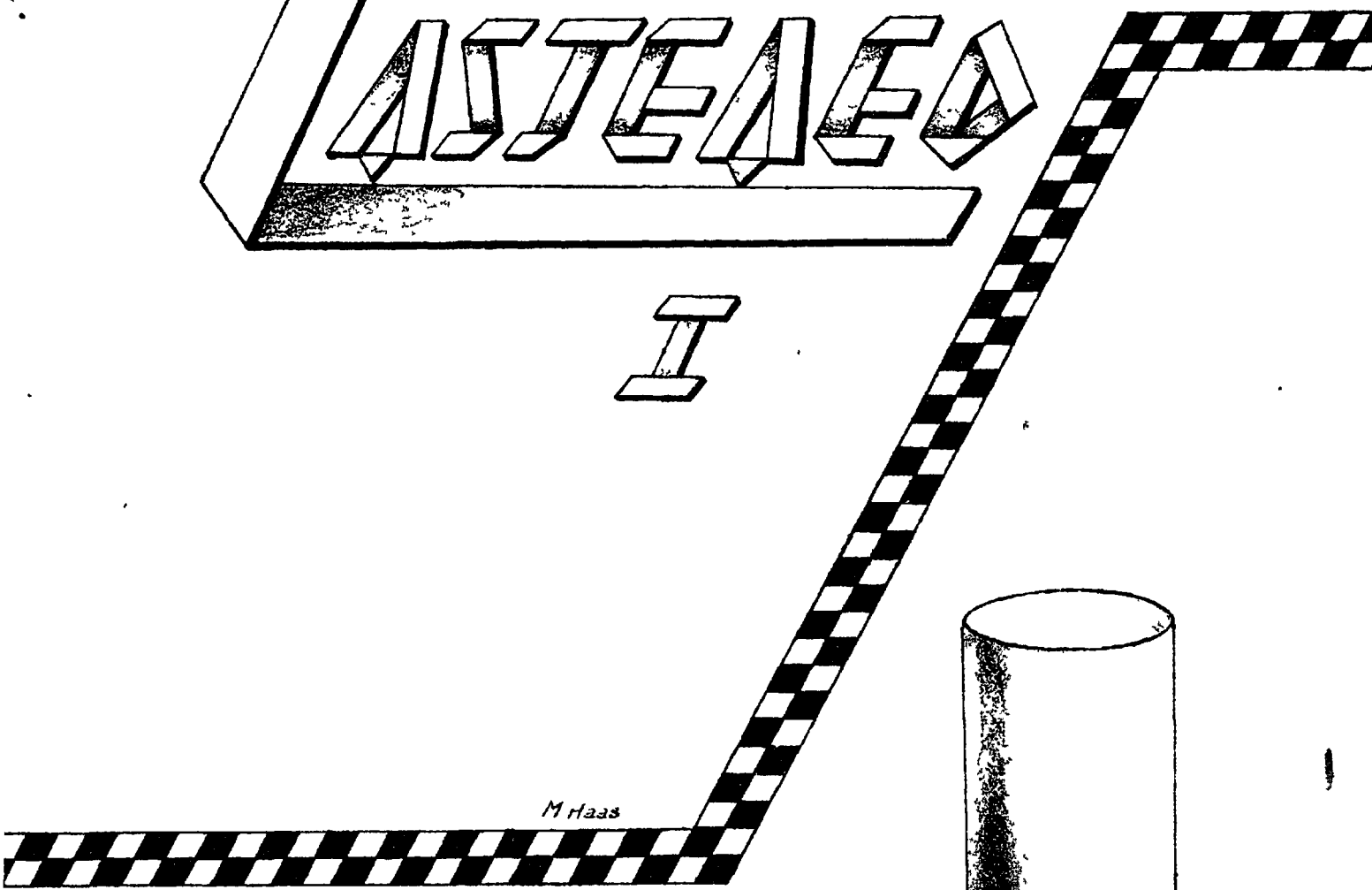

LISTENED

I

M Haas

L A S T E A E D .

I

Lasteaednikkude koondamiseks väljaannud T. L. S. Wil.
Kogu juhatus.

Sisu: 1) Tulge kaasa! A. Jeremin-Sooserw 2) Mõnda
meie päewamuredest. M. Kiwiwäli. 3) Pedagoogilise töö
ülewaade. A. Soolo 4) Lasteaednik inimesena. M. Kiwimäe.
5) Tibukese surm. Seadelnud-lm. 6) Kutsekaaslastele!
Juhatus. 7) Küsimused. 8) Kroonika.

T u l g e k a a s a !

Esimese argliku pääsuksena tuleb meile käesolew ajakiri.
Tuleb meid kutsuma, tuleb hüüdma kaasa oma teele.

Lasteaednikud! Meie kätte on antud kõrge ülesanne juhtida ja
kasvatada noori algawaid elusid, kelledest peawad wäljakujunema
meie tulewased riigikodanikud, tulewased emad ja riigijuhid. Meie
ülesandeks on esimese külwiga noorte kaswawate kodanikkude hinge-
põldu seemendada ja kõike halba säält eemaldada. Meie kõik tahame
ja püüame oma ülesannet täita, kuiwõrd seda suudame. Kuid meie
tööpõld on selleks liig laialdane, et iga üksik suudaks tõusta
täiuseni, suudaks kasvatada kõrge hingelaadiga ja pahedest wabu
kodanikke. Iga lapse hing on oma ette maailm, mille ees seisame
kui raskelt lahendatawa mõistatuse ees, mida ent siiski tarwis
lahendada. Selleks, et rohkem kogemusi omandada selle suure
mõistatuste hulga lahendamiseks, selleks meil, lasteaednikud, tu-
leb ühisel jõul asuda tööle. Tuleb üksteisele edasianda, teha

teatavaks oma mõtted ja töötulemused, tuleb üksteisele kui sõber sõbrale näidata teed. Selleks asutamegi oma ajakirja. Siia tahame koondada kõik oma elamused, oma rõõmud ja walud.

Esimese katsena tuleb melle käesolew ajakiri "Lasteaed". Meie kõik wajame mainitut, meie kõik peame aga aitama kaasa, et see katse ei jääks mitte katseks waid täidaks elujõulisena oma ülesande. ja oleks meile kõigile juhiks ja teenäitajaks. Selleks, mu sõbrad, kutsubki meid kaasa see küllatunud pääsuke. Kutsub meid tooma oma- le meie mõtteid ja töid, tehes neid sellega kättesaadavaks ka teiste- tele ja aidates ku-ssa meie üldisele arenemisele.

A. Sooserw-Jeremin.

M ö n d a m e i e p ä e w a m u r e d e s t .

On palju ja mitmesuguseid alasid, kus üks kui teine askeldab oma igapäewases töös ja tegevuses, oma keha ja waimu tööle rakendab, mis wastaw tema psüühilistele wõimetele ja indiwiiduaalsetele omadustele. Süwenedes oma töösse, sellest rahuldust wõi mitte rahuldust leides. toob töö ja tegevus enesega kaasa ka muret ja rahulolemist. Ka meil, lasteaednikel, on oma päewamured südamel. Kurdetakse üldiselt ebakohaste töötingimuste üle lasteaedades, lasteaia töö mittemõistmist, töö wähesse hinnangu üle.

Meil, lasteaednikel, tuleb sageli kokkupuutumisi isikutega, kellel on wähe aimu lasteaia tööst. Neid inimesi on õige palju, ja paljud neist kohtadel, kus neil nii mõnigi sõnakene kaasa rääkida lasteaia ellu puutuwas küsimusis, eriti maakondades, alewites ja wäikelinnades. Paljud neist wõtawad osa ka lasteaedade-ko- dude ja mängumurude ellukutsumisest ja asutamisest, ja püüawad anda

siis neile asutistele oma ideede kohast suuna. Ka on seltskonnas isikuid, kes puuduliku informatsiooni, leiguse või huvi puuduse tõttu pööravad vähe tähelepanu lasteaia tööle, ehk üldse eelkooliealisele kasvatusele. Seda näitab ka asjalugu, et meie ajakirjanduses pea kunagi, ehk siis õige harva võetakse pikemalt sõna mainitud küsimusis, kuna koolide, igasugu spordiharude, kunsti, kirjanduse jne. üle leidub küllalt artikleid. Millest oleneb, et nii vähe tähelepanu pööratakse lasteaia kasvatustlikule küljele? Wast sellest, et palju isikuid ja teatud ringkondi ei suhtu sellele alale ühesuguse arusaamise ja hinnanguga. Ühed rõhutavad vägagi väikelapse kasvatuse vajadust, tema keha ja vaimu igakülgset arendamist. Teised leiavad, et laps kasvab ka ilma erilise arendamiseta, kuna kolmandad jäävad asja vastu ükskõikseks, või peavad silmas omakasu.

Ei ole huwitusetu mainida nende isikute ja ringkondade suhtumist neile, kes meie lasteaedade- ja päevakodudega lähemas kontaktis. Need oleks eestkättasutiste ellukutsujad ja ülalpidajad: omavalitsused, seltsid, seltskond ja lastewanemad.

Tegelik elu on näidanud meie lasteaia noores arenemisjärgus, et meil veel kaugeltki ei suudeta wia läbi neid kasvatustlikke ide-aale, millistele lasteaedade isa, Friedrich Fröbel, pühendas kogu oma elu. Meie riik on veel liig noor, meie omavalitsused ja seltsid liig waesed, et arendada ja tõsta lasteaia kultuuri kõrgemale tasapinnale, kuigi ei saa salata, et eriti wiimaseil aastail on tehtud nii mõndagi eelkooliealiste laste kasvatuse ja hoolekande alal. Ülalpidajad asurised ja omavalitsused on hakanud aasta-aastalt rohkem rõhutama ka hoolekannet lasteaedades, mis tingitud tööstus

ettevõtete koondamisest, viletsaist töötingimustest ja töö puudusest, mis teeb waesema kihi elu ja olu äärmiselt raskeks ja põhjustab nende laste hoolekannet. Et hoolekannet waja wate laste arv aastatega on kaswanud, on mõned omawalitsused ja seltsid samme astunud laste-aedade iseloomu muutiseks wastawalt hoolekande nõuetele. Nii on meil Tallinnas linna lasteaiad kaotanud oma Fröbelit pärit sümbolise *nimetus* "Lasteaed" ja on muutunud oma praegusele iseloomule wastawalt "lastepäewakodudeks". Laste wastuwõtt asutisse sünnib hoolekande alusel ja omawalitsuse poolt ettekirjutatud motiivil. Kaswatus tööd neis asutistes raskendab asjaolu, et ülalpidajad omawalitsused ja seltsid katsuwad wia asutise ülalpidamiskulusid miinimumini, mille tõttu kannatab asutise kaswatuslik külg. Rõhutatakse võimalikult suure arvu laste wastuwõttu asu isse, waatamata sellele, et niisugune laste massiline koondamine ei ole kaugelki soowitaw ei pedagoogilisest, ega terwishoidlikust seisukohast. Ka ei wasta meie lasteaedade ja lastepäewakodude ruumid enamuses laste arvu ega hügieeni nõuetele. Nii osutub kaswatus töö kitsais, lapsi täiskiilutud ruumes eriti raskeks ja närwe pingutawaks. Lasteaedade ülalpidajad rõhutawad võimalikult suurt laste arvu asutises, püüawad wäheste kaswatajatega läbi tulla, kuid nõuawad kõige selle juures eeskujulikku kaswatus tööd ja suuri töö tulemusi.

Meil, lasteaednikel, tuleb wõidelda oma tööalal nii mõnegi raskusega. Waatamata ebakohaseile töötingimustele, tuleb kogu oma energia ja tahtejõud rakendada oma ülesanne täitmiseks. Kuid kas suudame ja wõime meie seda ülesannet teostada, töötades eriti suure laste arwuga rahwalasteaedades ja päewakodudes? Kui waata-

me seltskonna seisukohast asjale, siis näeme, et hinnatakse rohkem eralasteaedu ja säätakse neid eeskujuks rahwalasteaedadele. Mispärast? Kas on eralasteaedade kaswatajad ideaalsemad ja paremini ettevalmistatud oma ülesandele?

Usun, mitte selles ei seisa asi. Figemini juba lasteaia korralduses. Eralasteaiad on maksulised, sinna koonduvad jõukama kihi lapsed. Wastuwõetus on waliku tegemine võimalik ja laste arv ei tõuse kunagi liig suureks, waid omab enam - vähem rohkeliikmelise perekonna ilme. Loomulikult saab seal kaswataja rohkem tähelepanu pöörduda üksiku indiwiidi iseloomu kaldumustele, wõimetele ja nende arendamisele. On ülekohus, kui arwatakse, et kaswatajad rahwalasteaedades on selles süüdi, et eelistatakse eralasteaedu kaswatuslikust küljest. Arwab ju enamik seltskonnast, et rahw lasteaiaid on hädaasutised, kuhu wiiakse lapsed tänawalt ja mujalt wiletsaist oludest päewaks hoiule, kust nad saawad siis toitu ja hoolekandelist toetust.

Lastewanemad waatawad kõige pealt päewakodule kui asutisele, kuhu nad wõiwad wiia oma kallima wara - oma lapsed - päewaks hoiule, et minna siis rahuliku südamega oma päewatööle, teatud määral ka tulu ja abi mõttes. Nii saawad paljud lapsed asutisest prii toitu, jalanõusid ja kehakatet, mis rasketes oludes juba suureks lasteaia pooldamise põhjuseks. Ei ole ka wäike nende lastewanemate arv, kes pooldawad eestkätt lasteaeda kui kaswatus - hariduslikku asutist. Pooldatakse ka algõpetust lasteaia s.o. algõpetuse esimesi imesid, lugemise, kirjutamise ja arwuõpetuse näol. Palju on tulnud selgitada lastewanemaile, et algõpetus ei kuulu laste-

aia ülesannete hulka. Kui waremalt käsitleti lasteaedades algõpetust, kuigi kõige minimaalsemal määral, siis on see nüüd lasteaia töökavast kadunud - ta on jäätud kooli ülesandeks ja lastewanemail on tulnud leppida sellega. Kokkuvõttes peab tähendama, et lastewanemate poolehoid lasteaia vastu on iseäranis suur, võttes seda nii ühest kui teisest küljest. Seda näitab ka asjaolu, et tung lasteaedadesse, eriti päevakodudesse on meil Tallinnas suur. Ei saa võtta vastu kõiki soovijaid, palju väikseid peab pöörama nukra meelega koju tagasi.

Meie, lasteaednikkude püüdeks on tõsta lasteaia kasvatustasapinda ja äratada huvi selle ala vastu. Seni on selleks veel vähe tehtud ja meie lasteaednikkude tegewus on piirdunud lasteaia sisemise tööga. Vähe on tehtud ka selleks, et tõsta meie tööd ja tegewust avaliku arvamise silmis, et seltskond ja kaaskodanikud tunnustaksid ühiselt selle tööala tähtsust ja vajadust. Liig vähe on räägitud avalikult lasteaedadest, liig vähe on tutvustatud kodanikke ta ülesannetega. See on meie, lasteaednikkude, süü, sest oleme oma huvide eest seni vähe astunud välja. Meil tuleks koonduda, organiseeruda, pidada sagedamini ühiseid koosolekuid, kus võiksime arutada meie töö ja elukutsesse puutuvaid küsimusi, et võita vilumust ja kogemusi avalikuks esinemiseks. Seni on lasteaednikkude pere elanud väga tagasihodlikult, kuid arenenud elu ja selle nõuded tingivad, et ka meie peame sammu edasi astuma. Võib olla, on senine leigus tingitud sellest, et lasteaednikud on üle maa laialipaisatud, puudub koondus ja side. Ühenduses on jõud, ütleb wanasõna, nii tuleb ka meil rohkem koonduda, enam üksteisega kontaktis töötada ja üksteisele omi mõtteid avaldada.

meile kogunenud südamele, kas wõi oma päewamuresidki ja toetame üksteist nõu ja jõuga. Siin peab meile tulema appi meie esimene pääsukene, meie häälekandja, mille ellukutsumiseks on soojalt soovitud iga üksiku liikme poolehoid ja kaastöö. See on esimene selline katse ja ühtlasi ka palwe igale üksikule lasteaednikule ja kaswatajale, et ta wõtaks ta vastu ja awaldaks tolles kõik, mis kogunenud südamele. Küll ta lendab ja toob meile kõigile terwitusi ja osagi kewade wärskusest. Selleks önn kaasa.

M. Kiwiwäli.

P e d a g o o g i l i s e t ö ö ü l e w a a d e

(Mõtteid wene " Met. kirjad eelkooliaegsest kaswatuses ")

Esimene nõudmine, milline esitada igale kaswatajale, on, et ta peab lapsest aru saama, peab mõistma lapse hingelisi wõnkumisi ja ta individuaalseid omadusi, sest muidu ta wõib sattuda iga minut ummikusse lapse ühe wõi teise toimingu ees, ei oska leida põhjendust kaswandiku tegevusele, jättes tähelepanemata lapse individuaalsete omaduste tiheda sideme koduse eluga.

Sama tähtis on igale kaswatajale selge pilt nõudmisist, mis tulewad esitada lapsele väljaspool perekonda, eriti lasteaias ja hoollega walwata mõju üle, mis lasteaia kord awaldab lapsele. Tihti leiame, et nagu wanemad kodus, nii ka kaswatajad lasteaias mõjutawad last ilma enesele aruandmata, mispärast nimelt tuleb kasutamisele üks wõi teine kaswatuslik wõte. Seesugune teadusetu lapse isiku käsitamine wõib omada wäga kurwad järeldused, wõib awalduda lapse kogu hilisemas elus.

Suur osa kaswatajaid weeretab kõik oma pedagoogiliste wõtete ebaõnnestumised pärimuse wõi sünnipäraste lapse iseloomu wigadele, wõi toetub enda ja teiste rahulduseks mingisugustele paratamata mõjutustele, kuid see wabandus näitab ainult, et kaswataja ei taha koormata end nende psüühiliste motiivide otsimisega, mis aluseks lapse igale sammule.

Kust leiame siis abi oma wäikeste kaswandikkude hingeliste keerd- ja salakäikude awastamiseks? Selleks olgu siinkohal juhitud tähelepanu pedagoogilise töö ülewaatele, kui abinõule meie töö kergendamiseks ja täiendamiseks.

Ei ole kerge teha ülewaadet pedagoogilisest tegewusest, sest materjaliks on kaswaja ja arenew laps, kes raskelt allub waatlusele. Ei ole käegakatsutaw ega silmaga nähtaw lapse organismi areng, kogemustagawarade suurenemine, sotsiaalsete, individuaalsete ja loowate omaduste ja elamuste juurdekasw. Töö wõtted on wäga mitmekesised, muutlikud igal uuel sammul, erinewad iga üksiku indiwiidi juures ja mahutawad enesesse kaswataja terve olemuse, tegewuse ja kõne. Sama raske on ped. töö hinnang, mida ei saa wõrrelda kulutatud ajaga, kauged on sihid, tihti on raske ütelda, kas seisame ühel kohal wõi läheme edasi, kas sammume õiget rada wõi kaldume eksiteele. Selleks, et mitte eksiaa wõimaluste ja mõistatuste keerises, on waja koostada töökawa ja iga päewa kohta teha ülewaade selle kawa täitmisest, millised muudatused ja raskused ilmsiks tulid, kuidas need raskused lahendati, kuidas suhtusid lapsed jne. Pedagoogilise töö ülewaade olgu wõimalikult lähedane päewasele töökäigule, kui me temast abi ootame. Ta peab koosnema tööd iseloomustawatest faktidest, et tagasiwaadates ei awaneks meile mitte juhuslikud mälestuste katkendid, waid objektiivsed andmed wõrdluseks ja hinnanguks.

Kaswataja, minnes lasteaeda tööle, väljudes ühistest pedagoogi-

listest ülesannetest, esijoones määrab kindlaks päewale erilised konkreetse ülesanded ja selle eritegewuse, mis wajaline nende ülesannete täitmiseks. Igal eritegewusel on oma kindel kaswatuslik siht: mängib laps wõi töötab, laulab wõi jalutab, see kõik iseloomustab ped. tööd ja on tänuwäärseks materjaliks ped. töö ülewaateks päewaraamatu näol. Kuid teatud tööde wõi tegewuse üleslugemine ei awa meile weel tema kaswatusliku wõi hariduslikku tähtsust-selleks on waja üksikasjaliselt märkida kõik eritoimingud, millistest koosneb kogu tegewus.

Erilise tähtsuse omab töö meetod, mille abil me teatud sihi saavutamise. Pole kaugelki ükskõik, kas päneme lapsed olukorda, kus nad jääwad ainult waatlejateks wõi kuulajateks, wõi laseme neid omad^e initsiatiivid^e leiutada, uurida, katsetada. Töö meetod ongi see wõti, mille kaudu awaneb õige tee ped. sihi saavutamiseks. Niiud, kus mõistame ped. töö all haridus-kaswatuslikku protsessi, omab meetodi mõiste hoopis laiemat ulatust kui warem: ta mahutab endasse terve organisatsiooni oma mitmekesiste tegewusliikidega. Esimeseks meetodi mõisteks on need ped. wõtted, mille kaudu kaswataja kutsub esile lapse tegewuse: kas loob talle stimuleeriwa ümbruse, kas jätab lastele võimaluse iseseiswalt tegewuse walida, kas kasutab laste meeoleolu ja juhuslike tingimusi, kas määrab igale eriosa ühistöös, kas segab end lapse tegewusse, andes eeskuju, õpetades, keelates otsekohe, wõi teeb seda kaudselt julgustamiste, wõrdluste, nõuandmistega näol, juhtides last iseseiswale otsingule ja leiutamisele. Tähtsa koha pedagoogilise töö ülewaate tegemisel omawad weel raskused ja töötakistused, mis tabawad meid tööpäewa kestel ja nende lahendamine. Töötakistus wõib olla tingitud puudlikkust organiseerimisest, õppewahendite nappusest, laste ja kaswataja närwilikkusest ehk haigusest, ilmastikust ja ootamata küllastajatest. Töötakistuse tekkimise fakt iseenesest iseloomustab pedagoogilise töö käigu ja on wajalik sellepärast üles märkida edaspidiseks töö regulee-

rimiseks ja takistustest hoidmiseks. Sagedased töötakistused vähendavad tunduvalt pedagoogilise töö väärtust ja mõjuvad desorganiseerivalt laste kollektiivile.

Iga päewaraamat on poolik, kui me temas ei märgi oma töö tulemusi ega hinda neid ülessäätud sihi seisukohalt. Pedagoogilise töö resultaadid ilmuwad lastes, nende organismi kasvus ja waimliste huwide suurenemises, nende suhtumises ümbrusele. Selle kasvu ja arengu suuruse näitajaks on laps kogu oma elu ja tegevusawaldustes. Et tabada neid awaldusi, peame iga päew märkima kas otse tööpäewa kestes, kui aeg lubab, või tööpäewa lõpul, oma tähelepanekud, analüüsima neid, waadeldes last weel kord pedagoogilise sihi prisma läbi.

Seesugune võimalikult täpne päewa ülewaade on meile kasulikuks teenäitajaks: sündides meie oma tingimustest ja materjalist, näitab ta meie otsekohe, missuguseid wigu oleme teinud ja kuidas neid parandada.

L a s t e a e d n i k i n i m e s e n a A Soolo

On jäänud weel üks puht naiselik tööala - väikelaste kaswatus, lasteaedniku elukutse. Sellel alal naisel pole waja mehestuda sisemiselt, mehaniseeruda ühes masinajaga. See tööpöld, kui teda tõsiselt ja weendumusega wõtta, nõuab weel südant ja suurt inimesearmastajat hinge.

Ainult need naised woiwad walida lasteaedniku elukutse, kellelluses kosmilist emaarmastust, kelle hingeline lainetus ja kaswatuslised wõimed suured, mahtumata isiklise perekonna piiridesse ehk kellel puudub perekond, kus neid kasutada.

Kui on tähtis perekonna ema ülesanne - kaswatada oma lastest korralikud kodanikud, siis lasub masside kaswatajal märksa laiaulatuslikum töö, palju suurem wastutus. Ja lõplikuks omakasuks ei saa sellest peaaegu midagi.

Lasteaednik peab omama suurt altruismi, erksat kultuurilist waimu, rahutut ja otsiskelewat hinge, mis on kaugel loominimese ükskõiksusest ja rahulolemisest olemas olevaga. Sealjuures ta peab suutma jääda sise-

miselt iseseiswaks, naiselikuks, emalikuks.

Ta peab olema ise tilluke, südames sarnane kaswandikkudega, elama kaasa nende primitiivsetele muredele ja rõõmudele, ta peab unustama oma füüsilise suuruse. Ta peab omama hädust, et suuta puistata helgust noortesse hingedesse, kes tajuvad hõlpsasti kõiki väliseid mõjusid.

On soow sellane, et kaswatajal oleks isegi kunstniku talenti, hingelist noorust, temperamenti ja waimlise loomingu rahutut otsiskelu; et ta olek. musikaalne. On sageli ettetulew nähe, et kunstnikud kuulmise meeltega on südamest häd ja olemiselt suuremeelsed. Kes ei ole teadlik laulu ja muusika positiivsest mõjust? Juba wanad kreeklased hindasid ja kasutasid seda kui tähtsat kaswatuslikku tegurit, et juhtida inimese hinge maast madalast ilule, tõeale, headusele.

Tõeale, ilule, headusele! Tahame meiegi sinna! Tahame meiegi endile tulewikku, jumalateni küüniwat, töös ja tarkuses õnnestuwat. Sinna püüame!

M.Kiwimäe.

K u t s e k a a s l a s t e l e !

Meie töötame põllul, mille eest ei tule hoolitsema keegi peale meie. Oleme kaugel järel maadest kus eelkooliealine kaswatus on tunnustatud üheks tähtsamaid kaswatuslikke alasid. Meil on laste-
aia liikumine nii " muu seas " olemas.

See on meie töö, wiia hulgad arusaamisele selle liikumise põhjapanewast tähtsusest, astuda wälja meie töö eest, wõidelda kätte te-
male wääriline koht teiste kaswatuslikkude alade seas. Et seda üles-
annet täita selleks on waja meie kõikide ühinemist, et kaoksid üksikud arglikud ja kõhklewad m i n a d ja astuks asemele ühine elujöu-
line m e i e .

Oleme seni laialipaisatud üle maa ja teame wähe üksteisest. Meie wahel on puudunud igasugune side. Suur osa meist on jäänud seisma kord saawutatud kohale. Ent aeg ruttab edu tähe all. Kes kaasa ei

sammu, see jääb maha. Maha jääjad on takistuseks üldisele edule.

Senikaua, kui töötame üksikult, killustatult, ei või juttu olla edust. Vähe sellest, kui üksikud meist leiutavad uusi ideid ja abinõusid meie sihtide saavutamiseks. Neist saadud kasu on minimaalne. Liitkem ühte meie kõikide püüded, mõtted, ideed üheks tugewaks, elujõuliseks tahteks, mis suudab wõidelda ja wõita. Alles siis on kindlustatud edu.

Need mõtted on sundinud tegutsema rühma lasteaednikke, mille tulemusera ilmub käesolewa ajakirja esimene number. Palume wõtta vastu teda heatahtlikult, sest ka tema sünnitajaks on olnud hulk head tahtet. Teame, et ta wäärib walju kriitikat, kuid loodame, et meie ringkond, kuhu need esimesed read lähewad, oskab seletada puudusi tema juures. Esimene samm on astutud ja meie loodame, et sellest wõrsub aja möödudes meid kõiki ühendaw orgaan, mille ümber koonduwad huwi ja armastusega meie kutsekaaslased ja kõik, kes lasteaia liikumisest huwitatud. Kuigi awalikkuses on tehtud vähe juttu lasteaiast ja selle liikumisest, teame ometi, et on palju isikuid, haridus - ja seltskonna tegelasi, kes mõtlewad sellest ja suhtuwad paljude hääde soowidega sellesse liikumisesse.

Neid tahabki otsida üles meie ajakiri, tahab ehitada silda nende ja meie wahel, et ulataksime üksteisele kätt anda ja wõiksime ühiselt ühise asja kasuks töötada. Sellepärast on wajalik, et kõik, kellel asi kallis, astuksid ühendusse meie ajakirjaga.

Saatke kohapealsete olude kirjeldusi, sest pole huwitusega tundma õppida millised olud walitsewad sel alal igas kodumaa nurgas ja millised on seal tulewiku wäljawaated.

Igasugused meie ala käsitawad artiklid, praktilised näpunäited, uued ideed, mida olete leiutanud töö juures, jutukesed, laulud, mängud, mis üldsusele weel tundmata ja kättesaamata - kõik on terwitatud.

Meie töö juures tekib tihti küsimusi, milledele ei ole kerge

lahenduse leidmine. Meie ajakirja kaudu avaneb võimalus arutada neid küsimusi ühiselt, mis teeb lahenduse leidmise kergemaks.

Esiolgu meie ei saa ennustada käesoleva ajakirja ^{ilmumise} sagedust, kuid loodame, et temast ilmub igas weerandastas vähemalt üks number. Ta hakkab ilmuma sagedamini kaastöö suurenedes. Wiimast tahame loota, sest kõigi meil praegu ilmuwate ajakirjade seas ei leidu ainustki, mis wastaks otsekohe meie, lasteaednikkude, huwidele.

Lasteaednikud igas maanurgas ! Kui olete saanud meilt selle numbri, siis lewitage seda kõikide wahel, kellel teate olema huwi meie asja vastu. Püüdke võita kaastööliseks kõiki, kes suudawad sel alal midagi pakkuda.

Kui iga üksik meist aitab kaasa, siis ei jää see esimene number mitte wiimaseks waid see algatus saawutab oma sihi ja täidab tema peale pandud lootused.

Wilistlaskogu juhatus.

K ü s i m u s e d.

Esimese küsimusena seame üles : kas ja kuidas läheneda lasteaias algõpetusele ?

Meie juures on lapsed sageli kuni 8 eluaastani, mil lapses tekkinud elaw huwi lugemise ja kirjutamise vastu. Alghooli õppekawad on seatud kokku nii, et kooli sisseastujalt ei nõuta mingisuguseid eelteadmisi. Sellepärast õpetajad ei poolda algõpetuse andmist lasteaias ja märgiwad seda kui tarbetut ja isegi tööd se-

gawat asjaolu, kui üksikud lasteaiast väljunud õpilased mõistavad lugeda ja kirjutada samal ajal, kui suur osa õpilastest tutvuneb alles esimeste mõistetega sel alal.

Meie aga seisame ülesande ees, millele on raske leida kõigiti sobivat lahendust. Kui lapses tema loomulikult arenemiskäigul on tekkinud huvi lugemise ja kirjutamise vastu, kas ei ole siis ülekohus seda alla suruda, last vägivaldselt sundida tegutsema ainult mänguilmas, mis sellest ajajärgust alates on langenud teisejärgulisse huvi piirkonda? Kuna, lapse loomulikult tekkinud õpihimu rahuldades ja sellele arenemisvõimalusi muretsedes, mis oleks ju kooskõlas kasvatustliikude põhimõtetega, kaotaks lasteääd oma ilme ja, nagu öeldud, muutuks segavaks edaspidises töös algkoolis.

Oleks huvitav kuulda mitmesuguseid arvamisi selle küsimuse kohta, kuidas keegi seda lahendab. Ühise mõtete vahetuse teel läheb ehk korda kõigiti vastuvõetavat kuldset keskteed leida selles küsimuses.

Samuti palume saata veel küsimusi, kui neid kogunenud kellelegile südamele.

T i b u k e s e s u r m .

Mäng sisaldab eneses vähe liigutusi. Seda enam tuleb panna rõhku draamatilise väljenduse peale. Ainult siis, kui lapsed mängides elavad kaasa kõige olemusega, pääseb ilu selles mängus esile.

- I) Haige oli meie tibu
 Ema ise põetas - Mängijad moodustavad ringi, hoiavad haiget tibukest õrnalt käes vastu rinda, teiseaga silitavad teda, silmad pöördud tibukesele.
- Tip - tip hüüdis Taewaisa - aeglane pea kallutus taha, silmad waatawad ülesse, käte tegewus endine.
- Tibukest see meelitas - silmad pöörduwad tagasi tibukesele, käte tegewus endine.
- 2) Tangud ees - kerge kumardus ette, waba käsi riputab tangu.
- . . . ei tangu taha - eitaw liigutus peaga, käsi riputab endiselt tangu.
- Ema põues seal on hea - nagu I salmi I rida
- Tip - tip hüüdis Taewaisa - " " " II "
- Longu langes tibu pea - lapsed langetawad kurwalt pea rinnale, kus juures pea langemine sünnib pikkamisi ja jõuab rinnale, kui lauldakse sõna " pea " samal ajal ja sama pikkamisi langewad käed kahele poole kõrwale. Kurb ja lootusetu poos, milles lapsed seisawad hetk aega waikides.
- 3) Tegin aia nurka hauda
 Sirelite keskele - Lapsed kaewawad hauda. Labidas surutakse mulda esimese weerandnoodi ("tegin") wältel ja muld wisatakse eemale teise weerandnoodi ("aia") aia wältel. Hoiduda järskudest ja nurgelistest liigutustest.
- Panin sinna wäikse tibu tasa tasa . . . - Lapsed hoiawad tibu kahel käel rinna kõrgusel ja lastudes pikkamisi alla, asetawad tibukese hauda (wiimase "tasa" juures)
- . . . puhkele . . . lapsed siluwad hauda ja tarretuwad siis mõneks hetkeks oma poosi.
- 4) Wurr, wurr, wurr, wurr lapsed tõstawad käsi waewalt tunduwate nõksudega iga I/8 peal.
- . . . üle aia . . . tõusewad ise ühes kätega.
- Utt, ütt, ütt, ütt ülesse - käed tõusewad edasi kuni jääwad täiesti väljasirutatult pea kohale püsima, peopesad pöördud horizontaalselt üles poole. Sõrmeotsad sihitud wäljapoole. Samaks ajaks on ka nägu pöördud ülesse ja silmad waatawad taewasse. Nii lapsed seisawad mõni hetk.

Meil ei ole enam tibu,
Tibuke läks puhkele. . .

- köed langewad pikkamisi alla
(langemine kestab kuni wiimase
kahesandikuni) nägu jääb pü-
sima ülespoördult, silmad jää-
wad waatama ülesse taewasse,
kuhu Taewaisa wöttis tibukese
oma juure.

K r o o n i k a .

Sügisene semester tõi Tallinnas lasteaednikkude ellu elewust :
2 septembril awati Pelgulinnas uus lasteaed, mis linnal arwult
6-es. Lasteaed mahutab praegustesse ruumidesse 70 last. Lähemal
ajal kawatsetakse laiendada ruume et wõimaldada wastuwõttu 100 -
110 lapsele. Suur tung lasteaeda näitab kuiwõrt wajalik sellise
asutuse ellukutsumine oli.

I oktoobril pühitses linna II lasteaed oma 10 a. tegewuse
juubelit. Samal päewal wõis prl. B. Rumbach waadata tagasi oma
10 a. lasteaedniku tegewuse peale selles asutuses.

Umbes kuu aega hiljem, 6 nowembril, pühitses sama tähtpäe-
wa linna III lasteaed ühes oma juhataja prl. J. Luuriga kes te-
gutsenud lasteaednikuna üle 20 aasta, neist 10 wiimast aastat
Tallinna linna teenistuses.

4 weebruaril 1930 a. oli jubilaariks prl. E. Ilwes linna
II lasteaiast. Armsatele kutsekaaslastele soowime siinkohal pal-
ju jõudu ja edu.

Juhatus tänab siinkohal lugupeetud Wil. pr. M. Haasi meeldiwa
kaane kaunistuse eest.

Kaastööd järgmisse numbrisse palume saata 15 aprilliks s.a.
Wil.kog. juhutuse nimel, Poska 6, Tallinn.

